

ओं
श्रीगुरुभ्यो नमः
प्रार्थना

आत्मोद्धारणकामानां दक्षिणामूर्त्यनुग्रहात्।
आत्मविद्या तत्फलं च प्रवर्धेतां निरन्तरम्॥

ஆத்மோத்தாரணகாமாநாம் தக்ஷிணாமூர்த்யநுகர்ஹாத்।
ஆத்மவித்யா தத்பலம் ச ப்ரவர்தேதாம் நிரந்தரம்॥

श्रीदक्षिणामूर्ति-सुदेशिकेन्द्रं द्वैपायनं सूत्रकृतं मुनीन्द्र३३म्।
श्रीशङ्करं भाष्यकृतं यतीन्द्रं महेशिकश्चापि नमामि वित्यै॥
त्वमेव माता च पिता त्वमेव त्वमेव बन्धुश्च सखा त्वमेव।
त्वमेव विद्या द्रविणं त्वमेव त्वमेव सर्वं मम देवदेव॥
ओं नमो ब्रह्मादिभ्यो ब्रह्मविद्यासंप्रदायकर्तृभ्यो वंश-ऋषिभ्यो महद्भ्यो
नमो गुरुभ्यः। सर्वोपप्लवरहितः प्रज्ञानघनः प्रत्यगर्थो ब्रह्मैवाहमस्मि।

ஸ்ரீதக்ஷிணாமூர்த்தி-ஸுதேஸிகேந்த்ரம் த்வைபாயநம்

ஸூத்ரக்ருதம் முநீந்த்ரம்।

**ஸ்ரீஸங்கரம் பாஷ்யக்ருதம் யதீந்த்ரம் மத்தேஸிகஞ்சாபி நமாமி வித்யை॥
த்வமேவ மாதா ச பிதா த்வமேவ த்வமேவ பந்துஸ்ச ஸகா த்வமேவ।
த்வமேவ வித்யா த்ரவிணம் த்வமேவ த்வமேவ ஸர்வம் மம தேவதேவ॥
ஓம் நமோ ப்ரஹ்மாதிப்யோ ப்ரஹ்மவித்யாஸம்ப்ரதாயகர்த்ருப்யோ
வம்ஸ-ரிஷிப்யோ மஹத்ப்யோ நமோ குருப்ய:। ஸர்வோபப்லவரஹித:
ப்ரஜ்ஞாநகந: ப்ரத்யகர்த்தோ ப்ரஹ்மைவாஹமஸ்மி॥**

Already Seen

ātmavidyā
e-Learning

नित्यानन्दसुखं पदं सुविमलं प्राप्तुं समीहायुताः
सर्वेजन्मभृतः सदा व्यसनिनस्तत्स्थानसंमार्गणे।
एवं सत्यपि साध्यसाधनयुगं सम्यङ् न जानन्ति ते
न प्राप्ता ह्यधुनापि सौख्यपदवीं स्वाभीष्टरूपां यतः ॥ १॥

நித்யாநந்தஸுகம் பதம் ஸுவிமலம் ப்ராப்தும் ஸமீஹாயுதா:
ஸர்வே ஜந்மப்ருத: ஸதா வ்யஸநிநஸ்தத்ஸ்தாநஸம்மார்கணே।
ஏவம் ஸத்யபி ஸாத்யஸாதநயுகம் ஸம்யங் ந ஜாநந்தி தே
ந ப்ராப்தா ஹ்யதுநாபி ஸௌக்யபதவீம் ஸ்வாபீஷ்டரூபாம் யத:॥ 1

Already Seen

ātmavidyā
e-Learning

तत्प्राप्त्यै प्रभुसंमितापि कृपया त्रय्यन्तसारान्विता
वल्ली काठकमध्यगा कविसमं प्रोत्साहयन्ती नरान्।
एवं साधनकल्पनां रचयते सन्मार्गगानां सतां
तद्विष्णोः परमं पदं च सहसा गन्तुं मनीषावताम् ॥ २ ॥

தத்ப்ராப்த்யை ப்ரபுஸம்மிதாபி க்ருபயா த்ரய்யந்தஸாராந்விதா
வல்லீ காடகமத்யகா கவிஸமம் ப்ரோத்ஸாஹயந்தீ நராந்।
ஏவம் ஸாதநகல்பநாம் ரசயதே ஸந்மார்க்காநாம் ஸதாம்
தத்விஷ்ணோ: பரமம் பதம் ச ஸஹஸா கந்தும் மநீஷாவதாம்॥ 2॥

Already Seen

ātmavidyā
e-Learning

आत्मानं रथिनं ब्रवीति निगमः बुद्धिं च तत्सारथिं
देहं स्यन्दनमिन्द्रियाणि तुरगान् शब्दादि तद्गोचरम्।
चेतः प्रग्रहमादरेण य इमान् वश्यांस्तनोत्यात्मवान्
तस्यैवाप्यमिदं पदं सुखघनं पारं परं ह्यध्वनः॥ ३ ॥

ஆத்மாநம் ரதிநம் ப்ரவீதி நிகம: புத்திம் ச தத்ஸாரதிம்
தேஹம் ஸ்யந்தநமிந்த்ரீயாணி துரகாந் ஸப்தாதி தத்கோசரம்।
சேத: ப்ரக்ரஹமாதரேண ய இமாந் வஸ்யாம்ஸ்தநோத்யாத்மவாந்
தஸ்யைவாப்யமிதம் பதம் ஸுககநம் பாரம் பரம் ஹ்யத்வந:॥ 3॥

प्राप्यं तत्परमं सुखं हि मुनयः मोक्षं समाचक्षते
जीवेशानजगद्विशेषरहितं ज्ञानैकसाध्यं ध्रुवम्।
येनात्मन्यतिरोहितः स्वमहिमानन्दात्मको भासते
मिथ्याध्यासमतिश्च येन गलति ज्ञानं तदेवामलम् ॥ ४ ॥

ப்ராப்யம் தத்பரமம் ஸுகம் ஹி முநய: மோக்ஷம் ஸமாசக்ஷதே
ஜீவேஸாநஜகத்விஸேஷரஹிதம் ஜ்ஞாநைகஸாத்யம் த்ருவம்।
யேநாத்மந்யதிரோஹித: ஸ்வமஹிமாநந்தாத்மகோ பாஸதே
மித்யாத்யாஸமதிஸ்ச யேந கலதி ஜ்ஞாநம் ததேவாமலம் ॥ 4॥

मुनयः - முனிவர்கள், प्राप्यं - அடையப்பட வேண்டிய, तत् परमं सुखं हि -
அந்த மேலான இன்பத்தை, ज्ञानैकसाध्यं - மெய்யறிவு ஒன்றால் மட்டுமே
அடையத்தக்க, जीव-ईशान-जगद्-विशेषर-हितं - ஜீவன்-ஈசுவரன்-உலகம்
என்ற வேற்றுமைகள் அற்ற, ध्रुवं - நிலையான, मोक्षं - மோக்ஷம் (என்று),
समाचक्षते। - நன்கு பகர்ந்துள்ளார்கள். येन - எதனால், आत्मनि -
உள்ளத்தில், अतिरोहितः - மறைவின்றி, स्वमहिमा- தனது
பெருமைபொருந்திய, आनन्दात्मको भासते - ஆனந்த வடிவமானது
விளங்குகிறதோ, येन - எதனால், मिथ्या अध्यास मतिश्च - தவறான கற்பனை
எண்ணங்களானவை, गलति - விழுங்கப்படுகின்றனவோ, तत् - அது, अमलं
- குற்றமற்ற, ज्ञानम् एव। - அறிவாகும்.

மேற்கோள்கள்

ātmavidyā
e-Learning

எப்பொருள் எத்தன்மைத் தாயினும் அப்பொருள்
மெய்ப்பொருள் காண்பது அறிவு. (திருக்குறள் 355)

பிறப்பென்னும் பேதைமை நீங்கச் சிறப்பென்னும்
செம்பொருள் காண்பது அறிவு (திருக்குறள் - 358)

ஓர்த்துள்ளம் உள்ளது உணரின் ஒருதலையாப்
பேர்த்துள்ள வேண்டாப் பிறப்பு (திருக்குறள் - 357)

சார்புணர்ந்து சார்பு கெடஒழுகின் மற்றழித்துச்
சார்தரா சார்தரு நோய் (திருக்குறள் - 359)

காமம் வெகுளி மயக்கம் இவைமூன்றன்
நாமம் கெடக்கெடும் நோய் (திருக்குறள் - 360)

பொருளல்ல வற்றைப் பொருளென்று உணரும்
மருளானாம் மாணாப் பிறப்பு (திருக்குறள் - 351)

தூய உணர்வில் , உயிர்களுக்கு உயிரான
இறைவனும் , உயிர்களும், உள்ளங்களும் ,
உடல்களும், உறவுகளும் , உலகங்களும்
மாயையால் கற்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன .

पञ्चभेदाः

जीव-जीव भेदः

जीव-जड भेदः

जड-जड भेदः

ईश्वर-जीव भेदः

ईश्वर-जड भेदः

दक्षिणामूर्ति स्तोत्रम्

देहं प्राणमपीन्द्रियाण्यपि चलां बुद्धिं च शून्यं विदुः
स्त्री-बालान्ध-जडोपमास्त्वहमिति भ्रान्ता भृशं वादिनः।
माया-शक्ति-विलास-कल्पित-महा-व्यामोह-संहारिणे
तस्मै श्रीगुरुमूर्तये नम इदं श्रीदक्षिणामूर्तये ॥ ५ ॥

विश्वं दर्पणदृश्यमाननगरीतुल्यं निजान्तर्गतं
पश्यन्नात्मनि मायया बहिरिवोद्भूतं यथा निद्रया।
यः साक्षात्कुरुते प्रबोधसमये स्वात्मानमेवाद्वयं
तस्मै श्रीगुरुमूर्तये नम इदं श्रीदक्षिणामूर्तये ॥ २ ॥

பாராதி பூதநீ யல்லை-உன்னிப்
பாரிந் திரியங் கரணநீ யல்லை
ஆராய் உணர்வுநீ என்றான் -ஐயன்
அன்பாய் உரைத்த சொல் லானந்தந் தோழி
(தாயுமானவர்)

कुरुते गंगासागर गमनं
व्रतपरिपालनमथवा दानम् ।
ज्ञानविहीनः सर्वमतेन
भजति न मुक्तिं जन्मशतेन ॥

(भज गोविन्दम्)

பத்திநெறி நிலைநின்றும் நவகண்ட பூமிப்
பரப்பைவல மாகவந்தும்
பரவையிடை மூழ்கியும் நதிகளிடை மூழ்கியும்
பசிதாக மின்றியெழுநா
மத்தியிடை நின்றும்உதிர் சருகுபுனல் வாயுவினை
வன்பசி தனக்கடைத்து
மெனத் திருந்தும்உயர் மலைநுழைவு புக்கியும்
மன்னுதச நாடிமுற்றுஞ்
சுத்திசெய் தும்மூல ப்ராணனோ டங்கியைச்
சோமவட் டத்தடைத்துஞ்
சொல்லரிய அமுதுண்டும் அற்பவுடல் கற்பங்கள்
தோறும்நிலை நிற்கவீறு
சித்திசெய் துஞ்ஞான மலதுகதி கூடுமோ
சித்தாந்த முத்திமுதலே
சிரகிரி விளங்கவரு தஷிணா மூர்த்தியே
சின்மயா னந்தகுருவே.

(தாயுமானவர் - சின்மயாநந்த குருவே - 11)

அம்மையே! அப்பா! ஒப்பிலா மணியே! அன்பினில் விளைந்த
ஆரமுதே!

பொய்மையே பெருக்கிப் பொழுதினைச் சுருக்கும் புழுத்தலைப்
புலையனேன் தனக்குச்

செம்மையே ஆய சிவபதம் அளித்த செல்வமே! சிவபெருமானே!
இம்மையே உன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்! எங்கு எழுந்து
அருளுவது இனியே!

(திருவாசகம்)

மூர்த்தி தலம் தீர்த்தம் முறையால் தொடங்கினார்க்கு ஓர்
வார்த்தை சொலச் சற்குருவும் வாய்க்கும் பராபரமே

(தாயுமானவர்)

சாதனம் இன்றி ஒன்றைச் சாதிப்பார் உலகில் இல்லை
ஆதலால் இந்த நான்கும் அடைந்தவர்க்கு அறிவு உண்டாகும்
நூதன விவேகி உள்ளம் நுழையாது நுழையும் ஆகில்
பூதசன்மங்கள் கோடி புனிதனாம் புருடன் ஆமே.

(கைவல்ய நவநீதம் - தத்துவவிளக்கப் படலம்)

தன்னுயிர் தான்அறப் பெற்றானை ஏனைய
மன்னுயிர் எல்லாம் தொழும் (திருக்குறள் - 268)

मनोबुद्ध्यहङ्कार-चित्तानि नाहं
न च श्रोत्रजिह्वे न च घ्राणनेत्रे।
न च व्योम भूमिर्न तेजो न वायुः
चिदानन्दरूपः शिवोऽहम् शिवोऽहम्॥१॥ (निर्वाण-षट्कम्)

கண்உடையர் என்பவர் கற்றோர் முகத்துஇரண்டு
புண் உடையர் கல்லா தவர். (திருக்குறள் - 393)

எண்ணென்ப ஏனை எழுத்தென்ப இவ்விரண்டும்
கண்ணென்ப வாழும் உயிர்க்கு (திருக்குறள்- 392)

எண் = இலக்கணம் , தர்க்க ஸாஸ்திரம்
எழுத்து = இலக்கியம்

अज्ञानतिमिरान्धस्य ज्ञानाज्जनशलाकया ।
चक्षुरुन्मीलितं येन तस्मै श्रीगुरवे नमः ॥ २॥ (गुरु स्तोत्रम्)

अहो शास्त्रम् अहो शास्त्रम् अहो गुरुः अहो गुरुः।
अहो ज्ञानम् अहो ज्ञानम् अहो सुखम् अहो सुखम् ॥
(पञ्चदशी)

मुनयः - முனிவர்கள், प्राप्यं - அடையப்பட வேண்டிய, तत् परमं सुखं हि -
அந்த மேலான இன்பத்தை, ज्ञानैकसाध्यं - மெய்யறிவு ஒன்றால் மட்டுமே
அடையத்தக்க, जीव-ईशान-जगद्-विशेषर-हितं - ஜீவன்-ஈசுவரன்-உலகம்
என்ற வேற்றுமைகள் அற்ற, ध्रुवं - நிலையான, मोक्षं - மோக்ஷம் (என்று),
समाचक्षते। - நன்கு பகர்ந்துள்ளார்கள். येन - எதனால், आत्मनि -
உள்ளத்தில், अतिरोहितः - மறைவின்றி, स्वमहिमा- தனது
பெருமைபொருந்திய, आनन्दात्मको भासते - ஆனந்த வடிவமானது
விளங்குகிறதோ, येन - எதனால், मिथ्या अध्यास मतिश्च - தவறான கற்பனை
எண்ணங்களானவை, गलति - விழுங்கப்படுகின்றனவோ, तत् - அது, अमलं
- குற்றமற்ற, ज्ञानम् एव। - அறிவாகும்.

ओं
श्रीगुरुभ्यो नमः

उपसंहार-श्लोकः

ईश्वरो गुरुरात्मेति मूर्तिभेदविभागिने।
व्योमवत्व्याप्त-देहाय दक्षिणामूर्तये नमः॥

ஈஸ்வரோ குருராத்மேதி மூர்த்திபேதவிபாகிநே।
வ்யோமவத்வ்யாப்த-தேஹாய தக்ஷிணாமூர்த்தயே நம:॥

ஐயனே எனதுள்ளே நின்று அநந்தசன்மங்கள் ஆண்ட
மெய்யனே உபதேசிக்க வெளிவந்த குருவே போற்றி!
உய்யவே முக்திநல்கும் உதவிக்கோர் உதவி நாயேன்
செய்யுமாறு ஒன்றும் காணேன் திருவடி போற்றி போற்றி!

ओं
श्रीगुरुभ्यो नमः

उपसंहार-श्लोकः

ययात्मविद्यया ज्ञेयं सर्वं ब्रह्मेति निश्चयः।

तयात्मविद्यया सर्वे मुच्यन्तामात्मबन्धनात्॥

யயாத்மவித்யயா ஜ்ஞேயம் ஸர்வம் ப்ரஹ்மேதி நிஸ்சயஃ।
தயாத்மவித்யயா ஸர்வே முச்யந்தாமாத்மபந்தநாத்॥

மூர்த்தி எல்லாம் வாழி எங்கள் மோனகுரு வாழி! - அருள்
வார்த்தை என்றும் வாழி! அன்பர் வாழி! பராபரமே!